U.T.A. — O UMBRĂ AMENINȚĂTOARE

Etapa a XVII-a, a echinoctiului de primăvară, ne-a oferit o duminică însorită, cu jocuri în general viu disputate și de factură tehnică mulțumitoare, cu rezultate care reflectă o accentuată creștere a spiritului ofensiv în deplasare, cu o producție de goluri (18) din ce în ce mai aproape de media primei părți a campionatului (20).

O etapă care, prin poziția echipelor în clasament și programul întâlnirilor, s-a caracterizat printr-un duel direct și nemilos între grupul protagoniștilor și cel al candidaților la supraviețuire, printr-o tendință — aproape unanim exprimată, dar încă nereușită, de clarificare timpurie a situației și prin hotărîrea tuturor „celor 16" de a nu renunța, teoretic și practic, la cele mai neînsemnate șanse ale calculului hîrtiei.

Pe scurt, o etapă care ne introduce chiar din debutul acestui sezon, în atmosfera dominată de tensiunea specific competițională, de meciuri decisive, ca și de nelipsitele surprize care dau farmec și interes întrecerii și care, de astădată, ni s-au părut deosebit de semnificative. Motiv pentru care le-am acordat de altfel și prioritatea cuvenită, menționînd firește, numai cîteva dintre ele, în cuprinsul comentariului nostru.

DOUĂ PE FAȚĂ, DOUĂ PE DOS... În prima categorie am include, așa după cum ne îndeamnă însăși datele etapei, performanța unei echipe, **Rapid**, și a unui jucător, **Pantea.** Giuleștenii, eliberați se pare de povara complexelor braziliene și acționînd ca un mecanism bine închegat, au smuls două puncte din zestrea planificată a **Jiului**, puncte pentru titlul de campioană. La rîndul său, **Pantea,** extremă de tip **Pîrcălab,** nerealizată însă în ciuda marelui credit ce i s-a acordat cîndva, a înscris în numai 90 de minute — și încă în deplasare — două goluri, adică mai mult decît a marcat în precedentele două campionate !

În cea de a doua categorie, aceea a surprizelor neplăcute, menționăm comportarea unei alte echipe, **Universitatea** Cluj, și a unui arbitru, **Iosif Ritter.** La numai o săptămînă de la frumoasa evoluție în fața publicului bucureștean, „șepcile roșii" — altădată campioni ai elanului, neîntrecuți pe teren propriu — au capotat lamentabil în fața unui adversar care, organizat inițial pentru un joc egal, s-a văzut în final beneficiarul unei victorii puțin scontate. În ceea ce-l privește pe conducătorul partidei **Progresul—U.T.A.,** eroarea de apreciere a situației din careul arădean, la scorul de 1—1, ni se pare în flagrantă contradicție cu maniera obișnuită de arbitraj a timișoreanului — cunoscut ca partizan fără rezerve al sancționării infracțiunilor în suprafața de pedepsă — fapt care scoate și mai mult în evidență **lipsa de inspirație a delegării unui arbitru timișorean la jocul în cauză.**

CONSECINȚE ÎN PERSPECTIVA. Deși a adus schimbări, aparent puțin esențiale în clasament, etapa a doua a returului marchează totuși un important moment competițional, exprimat prin două aspecte, caracteristice de altfel unui stadiu avansat al luptei pentru cîștigarea campionatului și evitarea retrogradării. Care sînt aceste aspecte ?

În primul rînd, ruperea plutonului divizionar în două și grupareа celor 16 echipe în funcție de obiectivul final urmărit și, bineînțeles, de posibilitățile și șansele reale de realizare a acestuia. Echipele din etajul superior al clasamentului — de la locul 1, la locul 9 (distanțat la 3 puncte de al doilea lot) — se pare că și-au desemnat chiar și pretendentele la titlu. Aici se profilează, încă de pe acum, un nou duel între **Dinamo și Rapid,** în plasa cărora umbra amenințătoare a **U.T.A.-ei se poate transforma, ca și în anii precedenți, destul de ușor în „al treilea cîștigă".**

În al doilea rînd, încurcarea itelor — peste prevederi — în zona subsolului, acolo de unde **F.C. Argeș** face eforturi să evadeze, unde cele două formații clujene încep să-și împartă o tristă soartă comună, unde **Jiul** și **Progresul** se consolează reciproc, fiecare dintre ele cu înfrîngerile celeilalte și unde, mai ales, **C.F.R.** Timișoara încearcă cu fiecare meci, minunea minunilor, în realizarea căreia au început să creadă și alții, nu numai antrenorul **Macri,** care a acumulat în două partide, jumătate din totalul punctelor cucerite în 15 etape !

CE VA FI ÎN ETAPA URMĂTOARE? Este greu de anticipat, dată fiind pe de o parte duritatea întrecerii, iar pe de alta inconstanța echipelor noastre. Cîteva partide cum ar fi **Rapid—Petrolul, Politehnica—Dinamo, Sport club** Bacău—**C.F.R.** Timișoara și **C.F.R.** Cluj—**F.C. Argeș** ar putea totuși să-și aducă o oarecare contribuție la un început de limpezire a apelor.

Mihai IONESCU

PLOIEȘTI. Băcăuanul Dembrovschi șutează la poartă ? Nu ! Venit în sprijinul propriei apărări, pînă în careul de 6 metri, el degajează terenul printr-un șut înalt, chiar din fața lui Ghiță
Foto : D. NEAGU

O DUMINICĂ DE MARI DECEPȚII PENTRU: PROGRESUL JIUL și „U" — CLUJ

HAIDE „U"! DAR UNDE-I „U"?

Degeaba duminică, înaintea meciului cu Steaua, au transmis megafoanele frumosului stadion din Cluj imnul echipei lui *Luca* și *Coracu,* a lui *Dragoman* și *Silviu Avram,* a lui *Suciu* și dr. *Georgescu*... Acel *Haide „U", Haide „U"* din finalul cîntecului, refren care se voia mobilizator, n-a fost recepționat de unsprezecele lui *Pexa* și *Anca.* A răsunat în van. Și astfel, de unde — în continuarea bunei impresii din meciul cu Rapid — se așteptа un recital studențesc (pe care începutul partidei, prin acea șarjă a lui *Adam,* părea să-l confirme), cei 25 000 de spectatori au asistat la unul al formației militare. Pentru că aceasta, spre deosebire de precedenta sa evoluție la Cluj, acel 0—5 înregistrat astă toamnă în fața C.F.R.-ului, s-a prezentat cu cîteva clase mai bine, reușind un rezultat de mare succes și probînd disponibilitățile reale ale echipei bucureștene.

Cum poate fi explicat succesul Stelei? Lăsînd la o parte replica mai mult decît palidă a studenților, să notăm și impresia de subțirime a lotului clujean, lăsată de schimbările făcute în repriza a doua cînd, într-un meci cu un adversar ațît de hotărît și de dificil, au fost introduși doi debutanți! Firește, cu ei sau fără ei formația din Calea Plevnei a fost superioară adversarei sale la toate tonurile: *fizic, tehnic,* dar în special *tactic.* Atrăgîndu-i pe alb-negri în jumătatea sa de teren, Steaua a declanșat contraatacuri hotărîte, în care *Iordănescu* a fost creatorul, iar *Pantea* realizatorul. Înțeleasa cu care au fost purtate contraatacurile i-a surprins nu numai pe studenți ci, în prima repriză, și pe arbitrul de linie *I. Oprița,* mereu cu steagul sus, fie că era sau nu cazul. Intervențiile sale, ca și ratările lui *Tătaru* și *Pantea,* au făcut ca scorul să nu capete proporțiile pe care jocul le permitea.

Atît de surprinși au fost studenții, atît de fără vlagă a fost replica lor — dacă a existat această replică! — încît Steaua și-a permis luxul să atace și cu *Negrea* pe extrema stîngă ! Total fără efect în tricoul cu nr. 11...

Evoluția studenților a fost deconcertantă. Echipa ni s-a părut obosită. Și nu au trecut decît două etape din retur. Zile grele îl așteaptă pe *Andrei Sepci*...

Mircea TUDORAN

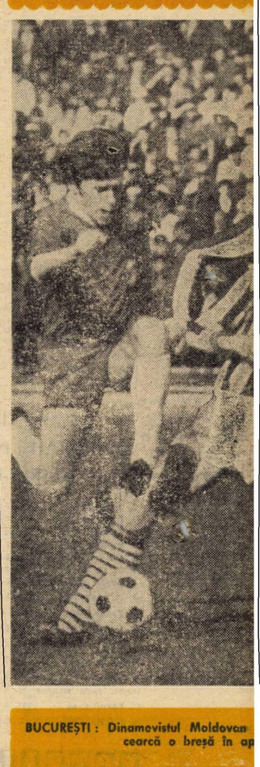

BUCUREȘTI : Dinamovistul Moldovan (cu culoare închisă) încearcă o breșă în apărarea clujeană
Foto : PAUL ROMOȘAN

Cazul săptămînii

RĂSPUNSURI DEMNE, LA ACTE NEDEMNE

Duminică, la ora începerii meciului de tineret, stadionul „1 Mai" din Pitești se prezenta în adevărate haine de sărbătoare pentru a-și primi așa cum se cuvine oaspeții, spectatori și fotbaliști — la inaugurarea sezonului de primăvară în cidadela argeșeană. Toată săptămîna muncise responsabilul bazei sportive, Ion Badea, cu ciraci săi la pregătirea terenului și a tribunelor. Dar numai acest harnic gospodar știe cîte a pătimit numai cu 12 ore înainte, cînd și-a crezut eforturile zădărnicite...

Ce s-a întîmplat? Aveam să aflăm abia spre prînz, de la conducerea clubului piteștean.

În noaptea de sîmbătă spre duminică a poposit în Pitești și și-a găsit loc de... cazare la stadion, un grup de pretinși suporteri ai echipei Universitatea Craiova. L-au forțat pe paznic să le dea drumul în stadion, dar nu s-au mulțumit numai cu atît, cu un refugiu pentru odihnă (de ce tocmai acolo ?). Ci s-au dedat la adevărate acte de vandalism, stricînd scaune de la loja oficială, spărgînd vaze de flori, răsturnînd roaba cu var pregătită pentru marcarea terenului, făcînd luat imediat măsuri pentru identificarea acestor tulburători ai ordinii publice și ai liniștii cetățenilor și, în același timp, pentru împiedicarea lor de a provoca apoi dezordini și la stadion, în timpul meciului. Un număr dintre ei au fost reținuți și nu ne îndoim că vor suporta acum rigorile legilor, că vor fi aspru murdărie în tribune etc. Informații ulterioare arată că acest grup (sau altul similar) trecînd în oraș pe lîngă un punct de alimentare cu produse lactate a distrus sticlele cu lapte și borcanele cu iaurt, că în piața a răsturnat coșuri cu marfă, că a produs zgomot în oraș, bătînd cu bare de fier în burlanele caselor ! Sesizate, organele de miliție au pedepsiți pentru actele lor de dezordine.

Refuzăm să-i identificăm pe acești nedemni cetățeni cu spectatorii cinstiți și obiectivi veniți la meci din Craiova, adevărați suporteri ai echipei oltenești, cu ținuta demnă și cu respect față de oameni, de liniștea lor și bunurile obștești. O dovadă a desolidarizării lor de actele așa-zișilor suporteri de care aminteam am avut-o, într-un fel, în comportarea lor în timpul meciului, comportare care a contribuit în bună măsură la atmosfera de sportivitate deplină în care s-a desfășurat jocul. Ca să nu mai vorbim de conduita corectă și modul sportiv în care au înțeles fotbaliștii craioveni să-și apere șansele pe teren.

O subliniere specială pentru spectatorii piteșteni, care — deși parte din ei aflaseră cu indignare de cele întîmplate — au păstrat tot timpul o atitudine obiectivă față de echipa oaspe, întărînd astfel cadrul sărbătoresc al întîlnirii, deschis de un grup de pionieri și pionieri, care au oferit buchete de flori celor 22 de jucători. de stofuri de porumbei lansați deasupra stadionului și de o mingе aruncată cu parașuta, dintr-un avion, exact la centrul terenului.

Răspunsuri demne la actele nedemne ale unor inconștienți sau rău-intenționați, certați cu etica cetățenească.

Petre GAȚU

CONSTANȚA. Una din ocaziile clare ratate de Farul. Deși Caraman oprește bine balonul pe piept, șutul lui va ocoli poarta lui Adamache
Foto : S. BAKCI

4 GREȘELI CU REPERCUSIUNI ASUPRA REZULTATULUI...

n partida cu U.T.A., deosebit de portantă, ca mai toate meciurile care le are de susținut în acest ar, Progresul București n-a jurău; ba chiar mai bine, mult bine ca în meciul din prima pă, de la Cluj. Dominică, cei mulți dintre jucătorii lui *Pe-Moldoveanu* și *Liviu Colceriu,* n mod special *Beldeanu, Matei, ndoiu* și *Năstase* (foarte mobil, lios, în sensul bun al cuvîntuun un „stîng" extrem de puic și detentă excelentă) au reușit să se detașeze din rîndurile echipei, să facă abstracție de miza întîlnirii, să se dedice jocului. Eforturile lor, conjugate, desigur, cu străduințile celorlalți jucători, ar fi putut să fie încununate de succes dar, pe parcursul celor 90 de minute, au apărut *patru momente distincte care au decis soarta meciului.*

Facem abstracție de golul lui *Năstase,* înscris normal, ca urmare a presiunii exercitată de Progresul și ne vom opri la primul moment crucial al meciului: egalarea. Golul lui *Bîrău* este în mare măsură și... opera lui *Zamfir,* neatent la șutul fundașului arădean. Puțin timp după reluare, cînd Progresul atacа tot mai insistent, *Năstase* a ratat copilărește din două situații deosebit de favorabile și, ca să-și răscumpere greșelile, insistă la fiecare minge, cum stă bine oricărui atacant, ajungînd din nou foarte aproape de gol în min. 65 cînd s-a produs faza cea mai controversată a partidei: atacantul bucureștean pătrunde cu mingea la picior pînă în apropierea careului mic, *Bîrău* îl atacă tocmai cînd *Năstase* caută să protejeze balonul...

A fost sau n-a fost fault și, deci, penalti ?

— *Năstase s-a dezechilibrat, arădeanul a atacat la minge!* a proclamat hotărît Ritter.

— *Mi-a „ras" piciorul de sprijin!* a afirmat la fel de decis Năstase.

— *Poveștii! N-a fost nici un fel de fault!* au susținut după meci Bîrău, Pojoni, Calinin.

— *Faza a fost extrem de confuză. Arbitrul putea să acorde penalti,* ne-a spus antrenorul Dumitrescu, după ce se mai potolisеră spiritele.

Nu-l credem nici pe *Ritter,* nu dăm gir nici spuselor apărătorilor arădeni. Pentru că, de fapt, A FOST FAULT.

În sfîrșit, al patrulea moment de răscruce al meciului și ultimul l-a avut în centrul lui pe jucătorul cel mai bun de pe teren — *Flavius Domide* — creatorul și finalizatorul golului victoriei, e adevărat, cu largul concurs al apărătorilor bucureșteni, care s-au aventurat înainte, neglijînd complet apărarea.

Patru momente? Au fost de fapt patru greșeli, cauzate de motive diferite, dar cu repercusiuni directe asupra rezultatului.

L. D

RAPID: METEREZ CU UN SINGUR TUN DE MARE CALIBRU

„Neagu este un jucător care te poate bate în 10 minute !". Reflecția aceasta fusese rostită după meciul de la Petroșani de către un jucător al echipei Jiul, ținut încă departe de teren, de o hepatită veche. **Talpal** formulase verdictul, fără șovăire, cu glas hotărît, ca pe o axiomă. **Numai** cîteva etape mai tîrziu, **Neagu** îngenunchiase pe „U" Cluj; păstrăm încă în amintire faza aceea memorabilă din turul campionatului, cînd, la Brașov, **Neagu** aduce **un punct Rapidului,** fructificînd un contraatac care l-a stupefiat pe **Adamache** și i-a turnat venin în sufletul lui Valentin Stănescu.

După cum în cinematografie se scriu adesă scenarii pentru un anume actor, la fel și în fotbal, caracteristicile unui singur jucător cu personalitate bine desenată, pot modela tactica de joc. Rapidul cel puțin, a demonstrat-o consecvent, își pregătește partitura, mizînd pe calitățile celorlalți și pe însușirile specifice ale jucătorului său cu nr. 9. Condiția meciurilor în deplasare impune Rapidului același crez tactic, urmat cu sfințenie și răsplătit cu succese : apărare supraaglomerată, potolită psihic de valoarea lui **Răducanu,** comandată lucid de **Lupescu** și consolidată de vigoarea lui **Dan ;** ofensivă sporadică, dar pericantă, iuțe și vicleană, dusă pe umerii lui **Neagu,** fotbalist cu viteză de execuție, reacție simplă (nu simplistă), și șut necruțător...

Așa s-au petrecut lucrurile și la Petroșani. Rapid înfrunta atacurile șablon ale Jiului, cu **Angelescu** și **Dinu** în preajma fundașilor, cu **Codreanu,** prezent acolo unde lupta era mai încinsă și cu **Neagu** plantat lîngă careul porții Jiului, răbdător și neincomodat de stăjа permanentă a lui **Caramalis** și **Dodu.** Două greșeli ale lui **Dodu,** speculate oportun de înaintașul rapidist, și o echipă într-un asediu platonic de 80 de minute a plătit cu o tristete imensă citită în lacrimile lui **Tonca,** ce parcurgea tunelul plîngînd, neprieepera de a desface o apărare foarte strînsă și hazardul de a încredința pasa lui **Neagu** unor fundași centrali fără rutina postului.

„Nu pricep de ce un jucător ca Georgescu a stat pe tușă", se miră după meci **Romoșan,** vechiul echipier al Jiului. Îi putem răspunde pentru că **Georgescu** a refuzat, la meciurile de pregătire din R.D.G., transferarea pe postul de fundaș central. Antrenorul **Bălănescu** l-a pedepsit, retrogradîndu-l la tineret-rezerve. **„Regret mult atitudinea mea,** ne-a spus Georgescu după acest meci. **Cum l-aș fi marcat eu astăzi pe șiretul acesta de Neagu. Unde ești nea Ioane** (n.n. antrenorul Bălănescu) **să mă auzi și să mă ierți!"...**

Antrenorul Bălănescu, pămîntiu, zbuciumat, plecase de la stadion mînat de griji și de nemulțumire.

Ion CUPEN

ECHIPA OLIMPICĂ ÎN FAȚA UNEI DIFICILE CURSE CU OBSTACOLE

● NOUTĂȚI ÎN LOT: DOMIDE ȘI POPOVICI ● VERIFICĂRI CU SPARTAK PLEVEN ȘI EINTRACHT BRAUNSCHWEIG

Fotbalul nostru este angajat în această primăvară, pe trei fronturi, în confruntări internaționale oficiale de importanță majoră, examene extrem de dificile pe care trebuie și are datoria să le pregătească și să le abordeze cu maximum de seriozitate pentru a etala comportări la nivelul prestigiului cucerit cu atîta trudă în ultimul timp de echipa națională.

Lăsînd la o parte prima reprezentativă a țării, selecționata de tineret și echipa de juniori (despre al cărei debut în preliminariile U.E.F.A. relatăm în altă pagină), ne vom ocupa în rîndurile următoare de lotul olimpic, care a iscat destul de multe controverse, tocmai datorită faptului că **încă nu și-a găsit o formulă care să convingă** sau care să lase măcar impresia că la momentul oportun va reuși să-și concentreze forțele pentru a da o replică viguroasă unui adversar puternic, tenace, cum este reprezentativa Albaniei.

Nu sîntem pesimiști, dar urmărind ultimele rezultate ale albanezilor și ținînd cont de nereușita totală a ultimului test al olimpicilor (miercurea trecută, pe stadionul Giulești, cînd cei mai mulți dintre jucătorii au părut blazați, fără pic de ambiție, nesincronizați în mișcări, stîngheri pe teren, mulți comportîndu-se ca niște începători) trebuie să fim circumspecți, să credem că încă de pe acum, aprioric, bîntuie peste lotul olimpic sau, mai aproape de adevăr, în mințile jucătorilor, ideea că orice și oricît s-ar face este inutil, că totul ar fi sortit eșecului. Departe de noi de a-i da girul veridicității, dar tot mai des se vîntură afirmația că **Fl. Dumitrescu** s-ar simți „jignit" să joace la olimpici după ce a evoluat bine la națională, că **Bădin, Vigu, Domide, Dincuță** vizează satisfacții mult mai mari decît cea pe care le-ar da-o calificarea echipei olimpice !

Se pare că așa gîndesc unii dintre jucătorii selecționatei olimpice și asta ni se pare a fi cel mai greu obstacol pe care l-au de înlăturat antrenorii lotului, VALENTIN STĂNESCU și CORNEL DRĂGUȘIN, din culea echipei pe care o pregătesc. Un obstacol — mentalitate, dîncolo de care se întrezăresc alte cîteva asupra cărora ne vom opri în continuare.

CEI NOUĂSPREZECE. La ora actuală, după cum s-a văzut și la meciul cu tineret-rezervele Rapidului și după cum afirmă și cei doi antrenori, echipa olimpică are acută nevoie de UN FUNDAȘ LATERAL STÎNGA, de UN COORDONATOR de joc și de UN VERITABIL VÎRF DE ATAC. Luni s-a discutat, în ședința care a avut loc la federație, să se renunțe la **N. Ionescu,** pentru postul de fundaș stînga rămînînd să concureze **Vîzu** și **Popovici.** Ambii au evoluat bine duminică, stelistul însă ca mijlocaș. Dintre jucătorii încercați miercurea trecută, la mijlocul terenului, nici unul n-a reușit să coordoneze inspirat și inteligent acțiunile echipei. Așa stînd lucrurile, s-a apelat la rapidiștii **Angelescu** și **Dinu,** care au jucat la Petroșani de nota 8. În același timp, sînt menținuți în lot **Dincuță** și **Cojocaru,** primul fiind cel mai bun jucător de pe teren la Ploiești, al doilea cel mai bun om al echipei sale, notat cu 8 pentru marea sa risipă de energie în teren. În atac au rămas **Sălceanu, Dumitriu II, Cuperman, Lupulescu, Gyorfi,** care au jucat duminică mai puțin convingător, **Dumitrescu** (accidentat pentru o perioadă de timp) și s-a apelat la **Domide,** excelent în meciul cu Progresul, dar care nu mai joacă de mult ca vîrf, arădeanul putînd fi, de fapt, tocmai mijlocașul care să dea limpezime atacurilor olimpicilor. Mai puține lucruri pot fi spuse despre apărare (**Constantinescu, Ghiță, Cheran, Bădin, Olteanu, Vlad**) și mai multe despre...

OMOGENIZAREA FORMAȚIEI. Indiscutabil, majoritatea jucătorilor selecționați dispun de calități tehnice și fizice incontestabile. Idealul este ca toate resursele de care dispun jucătorii să fie puse în slujba echipei, a unui joc colectiv. Ori, echipa olimpică păcătuiește tocmai printr-un joc la întîmplare, jucătorii nu-și ghicesc intențiile, irosindu-și în van forțele. Poate cu excepția apărătorilor centrali **Olteanu — Vlad,** care și duminică, în meciul cu „U" Craiova, au justificat selecționarea. Nu avem pretenția să dăm sfaturi unor antrenori pricepuți, cu experiență, dar trebuie spus că unul dintre obiectivele pe care-l au de îndeplinit cît mai repede cu putință este tocmai OMOGENIZAREA ECHIPEI, dezbărarea unor jucători de a cără la infinit mingea (**Sălceanu**), de a dribla inutil, numai de dragul driblingului (**Cojocaru, Sălceanu, Dincuță, Dumitriu II**).

ULTIMUL OBSTACOL, ADVERSARUL. Cei doi antrenori cunosc bine jocul albanezilor, începînd cu așezarea în teren și terminînd cu resursele fizice și tehnice pe care le au. Din modul de așezare în teren și felul cum acționează pe parcursul jocului viitorii noștri adversari, se desprind cîteva constatări asupra cărora antrenorii și jucătorii noștri vor trebui să-și concentreze atenția în următoarele etape ale pregătirilor:

● Densitatea jucătorilor de pe zona centrală a dispozitivului advers implică un joc pe aripi. Iată motivul pentru care Valentin Stănescu și Cornel Drăgușin au neapărată nevoie de două extreme rapide, pătrunzătoare, care să se ducă vijelioase spre gol sau să centreze cu precizie.

● Desigur, pe centrul terenului se va putea pătrunde mai greu, dar cei antrenorii noștri n-au omis să ne spună recent că prin „undoi"-uri rapid executate atacanții noștri și-ar putea crea poziții avantajoase.

● În sfîrșit, dejucarea rolului excelentului liber albanez cade în sarcina unui vîrf de atac mobil, precum și a jocului pe extreme de care aminteam mai sus.

★

Peste cîteva zile, în 31 martie, la Galați, echipa olimpică va înfrunta pe **Spartak Pleven,** iar o săptămînă mai tîrziu, pe același teren, Olteanu, Vlad, Constantinescu, Dinu, Domide et Co. vor da replica puternicei echipe vest-germane **Eintracht Braunschweig.** Vor fi două verificări dificile, pe parcursul cărora cei doi antrenori vor căuta, desigur, să înlăture deficiențele semnalate.

Perioada de timp rămasă pînă la debutul în preliminariile turneului olimpic e scurtă. Avem însă convingerea că ea va fi folosită la maximum, că jucătorii chemați să apere culorile echipei olimpice se vor pregăti cu toată seriozitatea la cluburile lor, că vor răspălti cum se cuvine încrederea pe care le-au acordat-o selecționerii și speranțele pe care ni le punem în ei.

L. DUMITRESCU